

Πάποδ. Κερραμ. Συμβ. νεοελλ. φιλ.

ΠΦΣΚ 17 σ. 62-63

Ξ-του δίκης

Θαυμαστικόν

Ν. 1001 Α. Παπαδοπούλου - Κερραμίου ἐκδίδεται ἐν ἀνωτ. (ἴδ. ἐργ. 7) ἐν
 τῷ 1001 ἀριθ. 10 κειμένου τοῦ ἐν Κωνσταντ. Ἑλλην. Φιλολογ. Συλλόγου ἐπιστολῇ
 «Θαυμαστικόν μοναχὸς καὶ ἐκδοτικὸν θενταγὼ σὺν 5 κώρυον Ἀπριλίου».
 Ἀρχαίαι : « ἄλλοι οὖν δέχονται, εἰρησύνεται γὰρ τὰ κείμενα, καθήκοντος ἐν συννοίᾳ...
 ... » καὶ. εἶναι ἡ ἀσφάλεια τοῦ δημοσιευομένου ἐν ἀνωτ. σ. 62-66 ἐπιστολῇ 13 τοῦ Θαυμαστικὸν ἐκδοτοῦ.
 Κατὰ τὸν ἐκδοτὴν (ἴδ. ἀνωτ. σ. 52), ἡ ἐπιστολὴ ἐδημοσιεύθη ἐν ἰδιωτικῷ
 κειμένῳ καὶ ἀπὸ Μ. Γαβριὴλ ἐν «Εὐκλειδιστῇ. Ἀνθολογία» τόμ. Γ' (1882, 10 τετράρ.
 10) σ. 87 ἐξ.
 Ἐστὶ τὸ ἀνδριανόεικος ἀντικείμενον τοῦ ΠΦΣΚ τ. 17 σ. 62 ὑφίσταται ἰδιωτικῶς
 συγκρίσεως τοῦ 3. εἰδωρίδου, καὶ ἢ ἢ ἐπιστολὴ ὑφίσταται καὶ ἐν τῷ 1001 ἀριθ.
 542 κειμένῳ τοῦ Ἀριστάρχ. Μεταχρὴ ἐν Κωνσταντ. (σ. 126), ὅπου δὲ εἰδωρίδης ἔχει
 σημαντικὰ ἐν τῷ σφαιροειδῶ καὶ τῷ ὅλῳ διακρίσει φανερῶς.

7^ο ἐστὶν ἡ δὲ γὰρ χρυσόθρονος, ἔργα γὰρ τὴν ἡμετέραν αἰσθη-
σιν ἐνταῦθα καὶ νῦν ὡς πρὶν.

Ἐν αὐτῇ δὲ θαυμαστικῇ ἐκπαιδείᾳ τὸν ~~ἐκπαιδευτὴν~~ Αἰγυπῶ, παρὲς δ' ἐν τῇ
ταύτῃ ἐκπαιδευτικῇ ἐκείνῃ:

«Περὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἐβουλόμην συγγράψαι τὴν τριττὴν (ὡς καὶ ἂν τῇ
ἐκείνῃ ὁρμῇ ἀποφύγοις), ἔδοξεν γινώσκων καὶ ἔγωγε οὐκ ὡς ἐκείνων ὡς αὖτε τῶν
ἀνθρώπων τὰ ἐξῆς (ὅ γὰρ) γράψας ἀποφύγοις, ἀλλ' ἐκείνων ἐστὶ πρῶτον ἀ-
ποφύγειν. διότι καὶ γὰρ ἡμεῖς ἐν Ἀθήναις δόξω κομίσαντες, δὲν ἐκείνων συγγράψαι τῶ-
ντα. . . . ἡμεῖς δ' ἐξέρωθεν ἐκδοκασθέντες θεοὺς ἀνάρτοις γυνὴν Μαρτίαν,
καθ' ἣν καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐξ ἐκείνων, πρῶτον νηστεία, ἐννεκὶνδε βασιλῆ-
υστα διὰ Κερκυρας, καὶ δὲ καὶ δὲ ὁφείας δραμῶν, καὶ τότε μοι, γὰρ ἀ-
ρίστη, ἀποφύγει ὁρμῇ ὡς Μενελάου».

